

Pr. Br. 1120/18
(SL)Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и ХерцеговинеBroj: S1 3 U 030590 18 U
Sarajevo, 12.02.2020. godine

17-01-20
US-03 13-1 119 18

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca HIFA-PETROL d.o.o. Sarajevo Hotonj bb Vogošća, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1120-10/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH Filijala Mostar, u upravnoj stvari, javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.02.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-03-07-1-1120-10/18 od 13.09.2018. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj kao u uvodu ove presude, je žalba tužioca odbijena, kao i zahtjev za povrat naknade žalbenog postupka u iznosu od 800,00 KM.

Prvostepenom odlukom Ugovorni organ, općine Kiseljak (u daljem tekstu: Ugovorni organ) je donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak u postupku javne nabavke, pogonskog goriva broj: 01-14-2048/17 od 25.7.2018.god. (Obavještenje o nabavci br.57-1-1-78-3-30/17 objavljeno na Portalu javnih nabavki 21.9.2017.godine).

Tužilac je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja kao i zbog pogrešne primijene materijalnog prava. Tužilac ukazuje da je tuženi donio osporeno rješenje navodeći da je Ugovorni organ pravilno postupio po rješenju tuženog broj: JN2-03-07-1-510-10/18 od 10.05.2018. godine. Navedenim rješenjem tuženi je usvojio žalbu tužioca i predmet vratio Ugovornom organu na ponovni postupak tj. na ponovno odlučivanje po žalbi tužioca od 07.12.2017. godine. Dakle, prema rješenju tuženoga, obaveza Ugovornog organa je bila da odluči o žalbi tužitelja od 07.12.2017. godine o prihvatljivosti njegove ponude, a ne da razmatra sve primljene ponude. Isto tako se ukazuje da je u tom rješenju navedeno da Ugovorni organ nije

mogao vršiti ponovni pregled ponude ponuđača, BM Commerce d.o.o Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo koje su od strane Ugovornog organa Odlukom o poništenju predmetnog postupka nabavke od 30.11.2017. godine ocjenjene neprihvatljivim. Dalje se ukazuje da je tuženi i svojim rješenjem broj: JN2-03-07-1-286-10/18 od 15.03.2018. godine usvojio žalbu tužioca i također naveo da Ugovorni organ nije postupio po rješenju tuženog broj: JN2-03-07-1-26-8/18 od 25.01.2018. godine. Stoga po tužiocu Ugovorni organ u ponovnom postupku nije mogao da vrši ponovni pregled i ocjenu ponuda ponuđača BM Commerce d.o.o Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo, čije su ponude Odlukom Ugovornog organa o poništenju postupka od 30.11.2017. godine, ocijenjene neprihvatljivima. Dalje da nije ni osnovan navod tuženog koje je istakao u osporenom rješenju, da se isti nije izjašnjavao o prihvatljivosti ponude izabranog ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak, niti ponude Holdina d.o.o. Sarajevo. Naime, tuženi je svojim gore navedenim rješenjima jasno naveo, da Ugovorni organ nije mogao razmatrati ponude koje je svojim odlukama proglasio neprihvatljivim. Na kraju se ukazuje da tuženi također u osporenom rješenju navodi da je nesporna činjenica da je tužilac, propustio u žalbi da istakne navode kojima bi osporio prihvatljivost ponude izabranog ponuđača predmetnog postupka nabavke. Navedeno tužilac smatra netačnim, jer u svojoj žalbi JN-3668/18 od 02.08.2018. godine je naveo i razloge neprihvatljivosti ponuda ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo, a koje je Ugovorni organ svojom Odlukom o poništenju postupka javne nabavke od 30.11.2017. godine usvojio i ponude istih proglasio neprihvatljivim. Dakle, postavlja se pitanje kako su ponude ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo bile neprihvatljive, a naknadnim pregledom postale prihvatljive? Da li to znači daje u međuvremenu Ugovorni organ tražio od navedenih ponuđača da svoje ponude koriguju? Stoga se ukazuje da tuženi u svojim rješenjima od 15.03.2018. godine i rješenju od 10.05.2018. godine naveo da Ugovorni organ nije mogao ponovno vršiti ocjenu ponuda ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak niti ponude Holdina d.o.o. Sarajevo pa tužilac predlaže da ovaj Sud, donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje potražujući i naknadu štete na po osnovu izmakle dobiti u iznosu od 6.201,77 KM odnosno 10% od navedenog iznosa sa zakonskom zateznom kamatom, te troškove upravnog postupka u iznosu od 850,00KM, sa zakonskom zateznom kamatom, kao i troškove ovoga spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je rješenjem tuženog od 10.05.2018. godine utvrđeno, da je žalba tužioca od 09.04.2018. godine izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača od 28.03.2018. godine usvojena, data Odluka poništena, te predmet vraćen Ugovornom organu na ponovni postupak. U uputi spomenutog rješenja navedeno je slijedeće : „Ugovorni organ će u ponovnom postupku predmetne nabavke, riješiti žalbu žalioca od 07.12.2017. godine izjavljenu na Odluku po poništenju postupka od 30.11.2017.godine, te izvršiti ponovnu ocjenu ponuda svih ponuđača koji su učestvovali u predmetnom postupku nabavke u skladu sa važećim propisima iz oblasti javnih nabavki“. Stoga tuženi nalazi da nisu osnovani

žalbeni navodi tuženoga da je Ugovorni organ bio obavezan u ponovnom postupku samo razmatrati žalbu tužioca, a ne i vršiti ponovnu ocjenu ostalih ponuda pristigli u postupku predmetne javne nabavke. Isto tako tuženi navodi, da je Odlukom o izboru najpovoljnijeg ponuđača Ugovornog organa isti ocijenio ponudu tužioca prihvatljivom, pa da je na takav način usvojio žalbu tužioca od 07.12.2017. godine izjavljenu na Odluku o poništenju postupka od 30.11.2017. godine, kojom je takva ponuda ocjenjena neprihvatljivom, pa da je Ugovorni organ postupio po rješenju tuženog od 10.05.2018. godine. U vezi sa ocjenom ponuda tuženi ukazuje da je Ugovorni organ u ponovnom postupku rangirao kao prihvatljive ponude ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak, nakon toga ponudu Holdina d.o.o. Sarajevo, te kao posljednju tužiočevu ponudu po kriterijima ekonomski najpovoljnije ponude. Stoga u vezi sa tužbenog navoda da su ponude ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo prvo ocjenjene neprihvatljivim, a u ponovnom postupku suprotno tj. da su prihvatljive, tuženi navodi da je Rješenjem od 25.01.2018. godine, poništena Odluka o poništenju predmetnog postupka nabavke od 30.11.2017.godine i predmet vraćen Ugovornom organu na ponovni postupak, pri čemu se naglašava da se tuženi u spomenutom rješenju niti u predmetnom postupku uopšte nije izjašnjavao o prihvatljivosti ponude izabranog ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak, niti ponude tužioca, niti ponude Holdina d.o.o. Sarajevo. Tuženi ukazuje da je svojim rješenjem od 10.05.2018.godine, naložio Ugovornom organu da izvrši ponovnu ocjenu ponuda svih ponuđača koji su učestvovali u predmetnom postupku nabavke, a što je kako proizilazi iz ožalbene Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača Ugovorni organ i učinio, pa je istom ocijenio prihvatljivim ponude ponuđača Hifa petrol d.o.o. Sarajevo, BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo. Dakle, ponovo se konstatuje da je ugovorni organ na navedeni način postupio prema Rješenju tuženog od 10.05.2018.godine. Na kraju se ističe da je tužilac propustio da istakne žalbene navode koje se odnose na prihvatljivost ponude izabranog ponuđača. Činjenica je da je tužilac svojom žalbom od 24.11.2017. godine osporavao pravilnost ponude BM commerce d.o.o. Kiseljak i Hodina d.o.o. Sarajevo, pa da je Ugovorni organ donio dana 30.11.2017. godine Odluku o poništenju postupka, na koju je također tužilac izjavio žalbu 25.12.2017. godine, pa da je rješenjem tuženog od 25.01.2018. godine spomenuta Odluka o poništenju predmetnog postupka nabavke poništena i predmet vraćen na ponovni postupak Ugovornom organu sa uputom da riješi žalbu tužioca od 07.12.2017. godine, te da nije meritorno odlučivao o prihvatljivosti ponuda ponuđača u predmetnom postupku. Tuženi nalazi da predmetna žalba ne sadrži navode kojima se osporava prihvatljivost ponude izabranog ponuđača, a čiju je prihvatljivost tužilac mogao osporavati shodno odredbi člana 101. stav 1. tačka d) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14-u daljem tekstu: ZJN) jer se žalba temelji samo na tome da je navodno Ugovorni organ, Odlukom o poništenju postupka od 30.11.2017. godine, ponude ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo proglasio neprihvatljivima, a zanemarujući činjenicu da je data Odluka poništena rješenjem tuženoga od 25.01.2018. godine. Tuženi s pozivom na odredbe člana 93. stav 7., a u vezi sa članom 111. stav 1. tačka c) ZJN donosi odluku kao u izreci osporenog rješenja.

Prema ocjeni ovoga Suda tužilac je uspio dovesti u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Osnovano tuženi navodi da je prevashodno rješenjem od 25.01.2018 godine poništio odluku Ugovornog organa od 15.12.2017 i raniju odluku istoga od

30.11.2017. godine. Naime kako se navodi u obrazloženju istoga rješenja tuženi je utvrdio da odlukom od 15.12.2017 godine nije usvojena žalba tužioca od 07.12.2017. godine, pa da je istu kao neosnovanu Ugovorni organ, shodno članu 101. stav 5. ZJN trebao proslijediti tuženom na dalje razmatranje. Međutim da je Odluku od 15.12.2017. godine Ugovorni organ nije mogao donijeti na osnovu člana 69. i 100. stav 3. ZJN. U pogledu odluke od 30.11.2017. godine tuženi je konstatovao da je tužilac takvu odluku osporavao zato što je Ugovorni organ njegovu ponudu proglasio neprihvatljivom, pa kako se Ugovorni organ ponovo pozvao na odredbu člana 100. stav 3. ZJN, to je tuženi našao da se poništavaju obje odluke i od 30.11.2017. godine i 15.12.2017. godine, te dao uputu Ugovornom organu da u ponovnom postupku donese odluku po žalbi tužioca od 07.12.2017. godine.

Nadalje odlukom tuženog od 15.03.2018. godine i 10.05.2018. godine je usvojena žalba tužioca izjavljena na Odluku Ugovornog organa o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vraćen na ponovni postupak. U obrazloženju istih Odluka se navodi da je navedena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača donesena bez odlučivanja po žalbi tužioca od 07.12.2017 godine (kojom je osporavana Odluka o proglašenju njegove ponude kao neprihvatljivom). U odluci od 10.05.2018 godine je decidno data uputa Ugovornom organu da u ponovnom postupku predmetne nabavke, riješiti žalbu tužioca od 07.12.2017. godine izjavljenu na Odluku po poništenju postupka od 30.11.2017. godine, te izvršiti ponovnu ocjenu ponuda svih ponuđača koji su učestvovali u predmetnom postupku nabavke u skladu sa važećim propisima iz oblasti javnih nabavki.

Iz naprijed navedenog proizilazi da nisu osnovani žalbeni navodi tužioca da je tuženi proglasio ponude BM Commerce d.o.o Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo neprihvatljivim, pa da Ugovorni organ nije mogao vršiti ponovni pregled istih. Naime, tačno je što se ukazuje tužbom da je tuženi ranije rješenjem koje nije predmet ovoga upravnog spora od 15.03.2018. godine naveo, da Ugovorni organ nije mogao vršiti ponovni pregled i ocjenu ponuda BM Commerce d.o.o Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo čije je ponude svojom Odlukom od 30.11.2017. godine tuženi proglasio neprihvatljivima, te da dati ponuđači nisu u nastavku postupka osporavali utvrđenu neprihvatljivost njihovi ponuda. Međutim u rješenju tuženoga od 10.05.2018 godine je data uputa da Ugovorni organ cijeni sve ponude ponuđača koji su učestvovali u predmetnom postupku javne nabavke, a kako se to osnovano navodi i sada u osporenom rješenju. Stoga Ugovorni organ je shodno jasnoj uputi tuženoga imao obavezu da cijeni sve ponude ponuđača, u predmetnom postupku javne nabavke, što je isti nesporno i učinio. Naime kako je to konstatovano u osporenom rješenju Ugovorni organ je rangirao sve tri predmetne ponude prethodno ih ocijenivši kao prihvatljive. Na takav način Ugovorni organ je postupio i po žalbi tužioca od 07.12.2017. godine zbog čega su ranije Odluke istoga poništavane od strane tuženoga, što je pravilno konstatovano u osporenom rješenju.

Međutim nisu osnovani navodi tuženog da u predmetnoj žalbi od 02.08.2018 godine, tužilac nije osporavao validnost ponude izabranog ponuđača. Kao što to pravilno tuženi navodi i u osporenom rješenju, takve navode sadrži žalba tužioca od 24.11.2017. godine, kojom je osporavana ponuda BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo, a koju žalbu sada citira tužilac i u predmetnoj žalbi od 02.08.2018. godine pri čemu je nesporno da isti osporava i ponudu izabranog ponuđača. Čak šta više u žalbi navodi "Da je Ugovorni organ ponovo razmatrao

neprihvatljive ponude ponuđača ponuda BM Commerce d.o.o. Kiseljak i Holdina d.o.o. Sarajevo, te da nije jasno na osnovu čega ponovo neprihvatljive ponude razmatra“. Dalje „Da Ugovorni organi donosi Odluku o dodjeli ugovora ponuđaču čija je ponuda ocjenjena neprihvatljivom“, što se ponavlja na više mjesta u žalbi. Stoga nije pravilan zaključak tuženog da navodno tužilac nije predmetnom žalbom osporavao prihvatljivost ponude izabranog ponuđača u smislu člana 101. stav 1. tačka d) ZJN tj. izbor istoga.

Imajući u vidu navedeno očigledno je da je tuženi pogrešno utvrdio činjenično stanje, što je za posljedicu imalo pogrešnu primjenu materijalnog prava. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, tj. cijeniti sve žalbene navode tuženog kojim se osporava prihvatljivost ponude izabranog ponuđača BM Commerce d.o.o. Kiseljak te utvrditi odlučne činjenice i donijeti odgovarajuće rješenje.

U pogledu zahtjeva tužioca za naknadu štete ovaj Sud nalazi da podatci postupka ne pružaju pouzdan osnov za odlučivanje o istoj shodno članu 37. stav 5. Zakona o upravnim sporovima BiH. Naime tužilac samo paušalno bez bilo kakvih dokaza navodi da je pretrpio štetu u iznosu od 6.201,77 KM na ime izmakle dobiti, pri tome ne dokazujući niti pravni osnov za istu tj. da je dobit mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje sprečeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem (član 189.stav 3 Zakona o obligacionim odnosima).

U vezi sa zahtjevom tužioca za naknadu troškova upravnog postupka, ovaj Sud napominje da se o istim troškovima odlučuje u upravnom postupku shodno odredbi Glave IX Zakona o upravnom postupku BiH, pa će se o tome odlučivati u ponovnom postupku, dok zahtjev tužioca za naknadom troškova ovoga spora nije ni opredjeljen, pa stoga nisu postojali zakonski uslovi za odlučivanje o troškovima ovoga spora na osnovu odredbe člana 61. ZUS BiH.

Slijedom svega navedenog Sud je odlučio kao u izreci primjenom člana 34. stav 2., a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku će tuženi cijeniti činjenice na koje je ukazano ovom odlukom, te će na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati jasne i logične razloge.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjo

